

til Forslag og gennemført et Forslag her i Tinget, saaledes navnlig i sin Tid Thomas Nielsen, Rigsdagsmand for Vejlekræden, og Tauber, Rigsdagsmand for Slagelse. Det ærede Medlem sagde, at teoretisk saa Tanken meget smuk ud, men naar man kom til det praktiske, troede han ikke paa den. Fordi det privilegeret Blad maaske ikke var udbredt i en bestemt Egn, var det ikke sikkert, at man skulde gaa til en Statstidende. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg opfattede det ærede Medlem saaledes, at han vilde vedblive at have lokale privilegerede Tidender og have dem saaledes, at man kunde være sikker paa, at de vare udbredte i alle Egne. Jeg tror, at han vilde faa en antagelig Mængde af dem, hvis vi skulde have saa mange privilegerede lokale Blade, at der ikke var en eneste Egn, hvor der ikke var Adgang for Beboerne til at læse offentlige Bekendtgørelser. Han vilde da ikke kunne nøjes med den første Snese, men vilde blive nødt til at komme op paa et Par Snese, og selv om han elsker Privilegier, kunde han dog paa denne Maade maaske faa for meget af dem. Han anførte som en Fordel ved den nuværende Ordning, at de offentlige Blade — som han kaldte de privilegerede Blade — samlede ikke alene de offentlige Bekendtgørelser, men ogsaa efterhaanden flere og flere af de private Bekendtgørelser, saa at man, naar man gik til dem, tillige fandt mange private Bekendtgørelser, som kunde have Interesse. Hvis det ærede Medlem havde Ret i, at de privilegerede Blade havde et saadant Forspring fremfor andre Blade, at de sugede Bekendtgørelser til sig i større og større Omfang, vilde jeganse det for endnu en Grund til at komme bort fra den nuværende Ordning, thi man bør dog først og fremmest træffe den Ordning, som er den bedst mulige for Publikum, og som giver de offentlige Bekendtgørelser den letteste og bedste Udbredelse. Men man bør tillige tage det Hensyn overfor Bladverdenen, at man ikke begunstiger det ene Blad alt for meget paa de andres Bekostning.

Med Hensyn til Privilegierne var det ærede Medlem aldeles ikke af samme Mening som den højtærede Lødenrigsminister. Jeg drister mig imidlertid til at tro, at den højtærede Minister kender adskilligt mere til Privilegiernes Indhold og Ordlyd end det ærede Medlem, og efter at det ærede Medlem har faaet denne Lektion angaaende Privilegiernes Indhold, som den ærede Minister gav os for lidt siden, vil han have faaet at vide, at de alle gælde

indtil videre, og at der endog, saa vidt jeg forstod, udtrykkelig staaer ikke blot i Aarhus Stiftstidendes Privilegium, men ogsaa i en Række andre Blades Privilegier, at Privilegiet bortfalder, ifald Lovgivningen maatte finde Anledning til at træffe en ny Ordning med Hensyn til offentlige Bekendtgørelser. Det er altsaa i selve Privilegierne udtrykkelig forudsat, at Privilegierne bortfalde, saa snart Lovgivningsmagten finder det hensigtsmæssigt at træffe en anden Ordning af de offentlige Bekendtgørelser. Der synes ikke godt at kunne være nogen Tvivl om, at Privilegierne ere personlige, og vi vide altsaa nu, at Administrationen kan bringe dem til at ophøre uden noget som helst Varsel. Det ærede Medlem sagde, at man ikke saaledes skulde berøve Folk Værdier, som de lovligt havde købt og betalt. Han paaberaabte sig i den Anledning sin Grundlovstroskab. Naar jeg hører Tale om Grundlovstroskab fra den Side, bliver jeg altid rørt, og jeg vil derfor ogsaa sætte en Streg under det ærede Medlems Grundlovstroskab. Jeg vil gerne se den blomstre ved mange Lejligheder i dette Ting, men jeg tror, at han ved denne Lejlighed kunde have ladet den blive under Urtepotten. Privilegier ere ikke noget, man har købt og betalt. Privilegiet har en Mand faaet uden Købesum, og, da det kun er givet til ham og knyttet til hans Person, er det noget, han ikke kan sælge.

Det ærede Medlem talte en hel Del om privilegerede Blade i al Almindelighed og kom da tilbage til sin Yndlingstanke, at vi skulde beholde de privilegerede Blade, men at de skulde blive billige, hvad han mente, de nok kunde blive, jeg f. Eks. maatte vel have mærket, at Privilegiet havde en betydelig Indflydelse paa Abonnenttallet, og naar der kom mange Abonnenter, kunde saadanne Blade ogsaa blive billigere. Nej, jeg har ikke den Erfaring, men jeg vil her ikke henvise til min egen Erfaring. Jeg vil henvise det ærede Medlem til i den Henseende at søge Oplysning hos det Blad, som er hans Meningsfælle i Aalborg. Det havde ogsaa for en liden Stund, godt og vel $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Aar, et Privilegium, og det vil vistnok kunne fortælle det ærede Medlem interessante Ting om, hvor mange Abonnenter man faar, naar man har et Privilegium.

Til Slut kritiserede det ærede Medlem nogle Enkeltheder i Forslaget. Han gjorde først opmærksom paa, at man nærmere burde have præciseret, hvad der forstaaes ved „offentlig Foranstaltning“. Jeg tror